HRABANUS MAURUS
Österreich, 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26054
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dia & sensu plurimũ ualet. & cũ pecorant miscet feminę suę. &
coniugę sedã ñ uitũ. Hoc pudicis animalib̃ dicent aptatũ ẽ. quia
ille ebur fuisse noscunt quę pcastitatẗ xpi dni pcepta sectantę
s. Hanc ursitunt auro fuluo nimis. qa splendorẗ glę suę intra
clarescere fecit. cũ psigna & miracula mariistatis suę potentiã
ostendit. Habebat aut̃ thronũ iste. vi. gdũ. Q. dp senariũ numerũ.
ñ bonoq; opum pfectio designat. Sex diebus pfecit ds mundi ornatũ
& septimo requiuit ab opib̃ suis. Sicq; de & senari pmus ẽ numis
q suis partib̃ pfectus ee dinoscit. Habet enim meditatẗ. in. tercia
partẗ duo. sexta unũ. Cnũ ũ duo & in. sex fiunt. Iqit qa & sex
etatib̃ mundũ constat in quib̃ licet opari. qsq; adcelestẗ patriã
puenire desiderat bonis opib̃ ascendere festinit. quia ñ bonis actib̃
ascendat̃ illuc minime pueniet̃. sequit̃. Et sũmitas throni rotun
da erat inparte pteriore. Qd enim rotunditas throni inparte pte
riore. ñ requiẗ etnã quę p̃ hanc uitã futura ẽ scis significat.
Sy bi qsq; bie bene laborat. mercede opis sui remunerat̃ primi
quitę pfruit̃. Sn & in cantico canticoq; de hoc ipso throno
subalio templo commemorat̃ ubi dr. Ferculũ fecit s rex salomon
de lignis lybani. colunas eius fecit argenteas. reclinatoriũ aureũ.
ascensũ purpureũ. media caritate constrauit. ferculũ inde dictũ.
qd uel residentiũ siue discũbentiũ inconuiuio corpora ferat. Et ipsũ
de loco ad locũ solet pcumpis oportunitate circũferri. Cui merito
sca ecla cõparat̃. quę credentes adtinę uitę refectionẗ pdicatoq;
suoq; ministerio circũfert. Ferculũ itaq; regis uiri sca ecla ẽ. quę
de fortib; patrib; qsi lignis cedrinis inpuitibilib̃ uitib̃ ẽ con
structa. quę recta ferculũ dr. qa ipsa fert cotidie annos ad
etnũ conuiuiũ conditoris sui. Cui ferculo colunę argenteę
factę s. quia pdicatores sci eloquii lucere splendent. Est aut̃
colunis argenteis reclinatoriũ aureũ. qa p hoc qd ascis pdi

250
B. M.

B.

animas